S. S.
TRIADE.
FORTUNANTE
ET
PRÆSIDENTE,

ΛΙΘΟΛΟΓΙΑ,

DECRETO ET AUTHORITATE
MAGNIFICI, NOBILISSIMI, GRATIOSISSMI
COLLEGII MEDICI,
UNIVERSITATIS ARGENTINENSIS
PRO
HONORIBUS ET PRIVILEGIIS DOCTORALIBUS
IN ARTE MEDICA
IMPETRANDIS
SOLENNI CENSURÆ
EXPOSITA
à
JOHANNE DANIELE WIDT,
ARGENTINENSI.
Menſe. Febr.

ARGENTORATI
Typis EBERHARDI WELPERI.

ANNO M. DC. LXIII.

SERENISSIMO ET CELSISSIMO
PRINCIPI AC DOMINO,

DOMINO

FRIDERICO,

MARCHIONI BADENSI
ET HOCHBERGENSI, LANDGRAVIO SAUSENBERGENSI, COMITI
SPANHEIMENSI ET EBERSTEINENSI,
DOMINO IN RÖTELN, BADENWEILER, LAHR ET
MAHLBERG &c.

PRINCIPI AC DOMINO MEO
CLEMENTISSIMO.

THESIS I.

IN confeſſo eſt apud omnes, eam corporis humani ægritudinem, quæ Calculi nomine venit, non modò omni terrarum loco communiſſimam frequentiſſimamque eſſe, laborantes diù ſæpè & crudeliter exercere; ſed & ægrè interdum curationem admittere; imò tot tantisque difficultatum involucris eſſe implicitam, ut de illius materia & efficiente cauſa, magna ſemper inter doctos, agitata fuerit controverſia.

II.

Itaque operæ pretium me facturum exiſtimavi, ſi pro Diſſertatione Inaugurali è fertiliſſimo Medicinæ campo hanc potiſſimùm, quam de Calculo Renali materiam inſcripſi, theſibus incluſam, breviter Philiatrorum ſubjicerem examini.

III.

Ut autem eò melius clariusque ejus natura innoteſcat, lubet de calculi Nominibus. Quidditate & eſſentia, Genere, Differentiis, Subjecto, Cauſis, Materiali pariter & Efficiente, Signis tùm Diagnoſticis, tùm Prognoſticis; denique Curandi ratione quædam proferre in apertum.

IV.

Nomen quod ſpectat, variis is, tam apud Græcos, quàm Latinos, appellationibus exprimitur.

V.

Græcis enim λιθίασις dicitur, ἀπὸ τȣ̃ λίθȣ, à lapide. Unde qui illo laborant λιθαντικοὶ καὶ λιθιῶντες nuncupantur. Vocatur & νεφρίτις ἀπὸ τῶν νεφρῶν à renibus, tanquam parte affectâ: quanquam accuratius nonnulli hanc vocem conſiderantes, inprimis verò *Galen. l. 2. de comp. med. ſecund. loc. c.* 1. diſcrimen quoddam inter νεφρίτιν conſtituant, & per hanc non modò calculum Renalem intelligant, ſed & in genere quaslibet Renum ægritudines; vel ſpecialius Renum inflammationem: imò nonnunquam illum dolorem, qui calculum in Renibus exiſtentem comitari ſolet.

VI.

Latinis calculus ſeu lapis Renum dicitur: aliâs vitium calculoſum, paſſio calculoſa & lapidoſa diſpoſitio, calcularisque morbus. Unde & Germani ſuo idiomate illum den Nieren oder Lendenſtein/Item das Grieß oder Grün appellant.

VII.

Eſt autem Calculi varia & multiplex ſignificatio, quæ, antequam ad alia fiat progreſſus, prius explicanda.

VIII.

Sumitur enim *primò, ut Sperlingio in Inſtitut. Phyſ.* placet, pro minerali quodam craſſo, duro, ignobili; ex ſucco lapideſcente & ſpiritu lapidifico genito.

IX.

Deinde pro ſententiâ & judicio. Sicut enim variæ apud Veteres ferendæ erant ſententiæ, ita quoque varij erant adhibendi calculi, è quibus nigri damnationis albi vero abſolutionis erant indices, de quibus *Ovidius l.* 15. *Metamorphoſ.* ceciniſſe videtur, inquiens:

Mos fuit antiquis niveis atrisq; lapillis
His damnare reos, illis abſolvere culpa.

Et *Perſius Satyr.* 5.

Quæque ſequenda forent, & quæ vitanda viciſſim,
Illa prius cretâ, mox hæc carbone notaſti.

X.

Tertiò accipitur pro rudimentis artium & ſcientiarum. Unde puer literis elementariis & calculo imbutus dicitur: & informatores, qui literas illas docent, calculones aut cauculones dicebantur, juxta vetus illud *Epigramma.*

Docendum ſuſcepit cauculo pubem.

XI.

Quartò ſonat Latrunculum, quo veteres utebantur in alea. Erant hi calculi ſiti in locis, qui *Mandræ* ut & *Capſi* appellabantur. Unde Vetus *Epigramma.*

Diſcolor ancipiti ſub jactu calculus adſtat,
Decertantque ſimul candidus atque rubens.
Et quamvis parili ſcriptorum tramite currant,
Is capiet palmam, quem bona fata juvant.

XII.

Quintò lapillum, Græcè λιθίδιον, indigitat, ſic dictum, vel quòd calcantibus ſit moleſtus, vel quòd inter eundum offendat. Hinc *Plinius l.* 15. *c.* 14. calculoſum

ſolum id vocat, quod ſaxoſum eſt, & glareoſum. Et *Cicero l.* 1. *de Orat.* circa finem inquit, *Demoſthenem* conjectis in os calculis ſummâ voce versûs multos uno pronunciaſſe ſpiritu.

XIII.

Denique pro rationibus accipitur. Priſci enim calculis, ſeu minutis lapillis, quos in manu tenebant, numeros componebant. Unde Calculator, qui Græcis eſt λογιςής καὶ ψηφιςής: calculare, h. e. rationes facere: calcularius error, qui in ſupputando committitur & apud *Ciceronem* revocare ſeu reducere, ad calculum, id eſt exactius aliquid ſupputare.

XIV.

Verùm ex hiſce ſignificationibus nulla noſtri eſt inſtituti; Jlla hujus loci propria eſt, quâ Calculus accipitur pro ſolidâ quadam duraque ſubſtantiâ, ex peculiari materia in renibus genita.

XV.

Hinc definitur, quòd corpus ſit durum, ſiccum atque terrenum, ex materiâ, vel ſabulosâ, vel aliâ quadam, craſsâ ſcil. limosâ & fæculentâ in Renibus, à calore illorum nunc remiſſiore, nunc intenſiore genitum, varia pro partium conditione, quibus renes affinitate quadam gaudent, morborum ſymptomatumque genera indroducens.

XVI.

Cæterùm cùm *Galenus lib.* 14. *meth. med. c.* 19. calculos toto genere præter naturam eſſe dicat: tres autem teſtante eodem Authore ſint affectus præter naturam: Morbus nimirùm: Cauſa morbifica: & Symptomata: haud immeritò quæritur, ſub quonam affectu præter naturam comprehendantur?

XVII.

Ad hoc quæſitum reſpondet *Galenus l. de differ. morb. c.* 18. Et Calculos morbos in numero præter naturam aucto ſtatuit.

XVIII.

Morbos enim in numero facit duplices: alios in numero excedente: cum adeſt, quod naturaliter abeſſe debebat: alios in numero deficiente, cum deeſt, quod debebat adeſſe. Rurſus illos, qui ſunt in numero excedente, ſubdividit. Etenim quod redundat aut eſt ex albo rerum naturalium, ut ſextus digitus: polypus, aut alia quævis carnoſa excreſcentia: aut eſt ex genere eorum, quæ toto genere præter naturam exiſtunt. Atque huc vermes, harpas, erucas, lacertos, calculos &c. refert.

XIX.

Galeni veſtigijs inſiſtunt multi, ejuſque ſententiam amplectuntur, qui de calculo aliquid literarum monumentis conſignârunt.

XX.

Doctiſſimus tamen *Hieronymus Capivacceus* diſtinguere videtur inter calculum, & calculoſum vitium: illum enim cauſam: hoc verò morbum & in numero excedente, & in meatibus, denique ſoluta unitate eſſe perhibet.

XXI.

Ego, ut quid de hac re ſit ſentiendum, proferam in apertum, *Galeni* ut & *Capivaccei* ſententiæ ſubſcribendum minimè cenſeo, niſi ludere libeat vocabulo morbi.

XXII.

Etenim omnis morbus atteſtante *Galeno l. de differ. morb. cap.* 2. διάθεσις eſt, & conſequenter qualitas quædam

dam, & accidens. At verò calculi ſubſtantiæ ſunt, nequaquam accidentia. Non ergò morbi.

XXIII.

Deinde omnis morbus ita inhæret partibus, ut ſine ijs vim ſubſiſtendi nullam habeat. At Calculi etiam ſine partibus corporis humani ſubſiſtere valent. E. morborum ſibi nomen vendicare haud poſſunt.

XXIV.

Tertiò morbi tantùm ſunt in corpore vivo, quia actiones ejus lædere dicuntur, quæ ſolis tribuuntur viventibus particulis. At calculos & in demortuis corporibus reperiri experientia & αὐτοψία confirmant. Proinde morbi non ſunt: aut ſi ſunt, morbi definitio vel iis non competet, quod eſt abſurdum, vel ſuo erit definito anguſtior: quod eſt contra receptam doctorum ſententiam.

XXV.

Quartò, omnis morbus aut eſt νοσώδης δυσκρασία, morboſa intemperies, aut mala compoſitio, aut unitatis ſolutio. At calculi intemperies non ſunt; ſic enim forent qualitates, quod falſum: neque continui ſolutiones per ſe, formaliter & in ſuâ naturâ conſiderati; neque malæ, compoſitiones: quia vitia exiſterent vel in conformatione: vel in magnitudine; vel in ſitu & connexione: vel denique in numero. At non in tribus prioribus conſtitutionibus, quemadmodum omnibus eſt notiſſimum. Neque in numero: quoniam tùm demum morbus in numero adeſſe dicitur, cùm pars vel abundat, vel deficit. Morbi enim ſolis partibus viventibus tribuuntur. Sed Calculi partes corporis non ſunt. Ergò neque morbi.

XXVI.

Concludendum itaque calculos cauſas morborum & ſymptomatum eſſe: nequaquam morbos. Renes quippe obſtruunt, continuum eorum ſolvunt, ventriculi ſubverſionem ingentem quandoque, ut & crurum ſtuporem, lumborum dolorem, vigilias, inediam viriumque proſtrationem haud levem excitant.

XXVII.

Porro *differentiæ Calculi Renalis* variæ ſunt atque multiplices. Deſumi autem omnes poſſunt à materiâ; conſiſtentiâ: quantitate utraque continuâ & diſcretâ; colore: figurâ: loco ſive ſitu: occaſione generationis: modo ſolutionis.

XXVIII.

Ratione *materiæ ex quâ*, calculi alij generantur ex craſsâ, lentâ viſcidaque materiâ, alii verò ex tartareâ, ſalinâ aut aliâ huic per ſimili trahunt originem.

XXIX.

Ratione *conſiſtentiæ*, calculi alii ſunt molles, alii verò duri & ſolidi. Licet etiam videre qui friabiles exiſtunt, ita ut manibus teri omninò poſſint.

XXX.

Ratione *quantitatis continuæ* & quidem magnitudinis calculi vel magni ſunt, vel mediocres, alij vero parvi. Sunt & alij craſſi, alij contra tenuiores.

XXXI.

Ratione *quantitatis diſcretæ* interdum unicus nonnunquam plures apparent.

XXXII.

Ratione *coloris* alius rubet ſi ſanguini ſit commixtus; alius flaveſcit, ſi bilis; quidam livet, ſi melancho-

lia, alius denique albicat, quemadmodum in pueris videre eſt, ſi pituita plurimum abundaverit.

XXXIII.

Ratione *figuræ* quam repræſentant calculus alius aſper eſt & ſalebroſus, quidam lævis: Adhæc alius perforatus vel non perforatus, rotundus, oblongus, acutus, anguloſus, vel ramoſus exiſtit.

XXXIV.

Ratione *loci ſive ſitus* alius in utroque vel alterutro tantum Rene conſiſtit, qui mitior plerumque & minor, magisque declivis ad rubedinem: alius in veſicâ hæret, qui durior & major devergens magis ad pulverulentiam vel fuſcedinem ut *Avicennæ* verbis utar, alius quoque Renum ſubſtantiæ vel hæret impactus, aut ejus cavitatibus.

XXXV.

Ratione *occaſionis generationis* calculus alius hæreditarius eſt, ex conſimili Parentum diſpoſitione in ſobolem derivatus: alius verò acquiſititius eſt & adventitius, qui nobis jam in lucem editis, vel culpâ & vitio alimentorum, vel aliâ quadam de cauſâ internâ generatur.

XXXVI.

Denique *ratione modi ſolutionis*, alius remedijs convenienter adhibitis adhuc cedit, cujus generis eſt, qui non tam altas egit in corpore radices: alius verò vim & ſalubritatem adhibitorum remediorum aſpernatur, maximè verò in ſenibus, utpote in quibus *ex Divini Senis Hippocratis* ſententiâ *aphor. 6. ſect. 6.* Renum & veſicæ vitia difficulter curantur.

XXXVII.

Subjectum ſive ſedes in quo calculi generantur Renes ſunt, modo unus ſolùm, interdùm verò utrique ſimul, id quod tùm ex ſitu doloris, tùm læſa illorum functione maximè innoteſcit.

XXXVIII.

Verùm cùm, ut Anatome docet, variæ ſint partes Renum complentes ſubſtantiam, gemini videlicet ſinus, caro propria, quæ parenchymatica vocatur, fiſtulæ item Renum, carunculæ tenuiſſimè perforatæ: membranæ eæque geminæ, quarum altera exterior, copioſiſſimo adipe perfuſa, altera interior & immediatum Renum involucrum, vaſorum emulgentium propagines, denique glandulæ ſuperiori exterioris membranæ parti ad natæ, quæri hic poſſet in quanam harum partium calculi generationis ſuæ habeant primordium?

XXXIX.

Ad hoc quæſitum reſpondetur varias diverſorum Authorum hac de re eſſe ſententias, & tot ferè ſenſus quot capita.

XL.

Quidam enim calculos in Renum ſubſtantiâ Parenchymaticâ generari aſſerunt. Horum ſententiæ ſubſcribit *Fernelius* qui *libr.6. de part. morb. & ſymptomat. cap.*12. de Calculi generatione diſſerens, inquit arenulas non in interiore carne ſed in propriâ Renum ſubſtantiâ provenire, renisque colorem retinere, illinc fluentis urinæ impetu raptas ferri in cavum, prolabique in veſicam per ureteres & urinam reddere arenoſam: atque ſi curatio negligatur temporis progreſſu illas craſſeſcere, vel mutuo ad hæſu inter ſe colligatas calculum coagmenta-

mentare atque componere. Hunc dein è Renis ſubſtantiâ exturbari in cavum, quumque evellitur, Renis partem cui adhæreſcebat, ſine ſenſu doloris divellentem & quaſi dilacerantem, ſaniem prolicere, quæ unâ cum urinâ profundatur, eamque craſſam reddat, turbidam & ſubnigram.

XLI.

Nonnullis creditum eſt, formari calculos in cavitatibus Renum, maximè verò in colatoriis Renum, papillis mamillarum ſimilibus, tenuiſſimèque perforatis.

XLII.

Sunt, qui perſuaſum habent, in utraque parte, carne nimirum, & cavitatibus Renum produci lapides poſſe.

XLIII.

Felix Platerus tract. 2. prax. cap. 12. teſtatum facit ſe membranæ Renum adipoſæ calculum adnatum repeꝛiſſe.

LXIV.

Ego, ut quid hac de controverſiâ ſtatuendum ſit, ingenuè ediſſeram, arbitror (ſalvo tamen rectiùs ſentientium judicio) in nullâ certâ Renum ſede procreari Calculos, ſed modò in hac, modò in illâ, imò etiam aliquando in Rene toto.

XLV.

Probatur hoc partim *ratione*, quoniam in omnibus ſuprà commemoratis Renum partibus hæret & Efficiens cauſa, & Materialis, quidni ergo & effectus calculus ipſe! partim verò *αὐτοψίᾳ* & Authoritate præſtantiſſimorum quorundam Medicorum, qui, ut *Schenckius*

habet

habet ſuis in obſervationibus *Lib.* 3. *de part. natur. prior. ſect. obſervat.* 212. & in canaliculis vaſorum urinariorum, & in totâ Renis ſubſtantiâ, & in ejus ductibus calculos fuiſſe inventos memoriæ prodiderunt, quibus certè, ut Viris fide dignis, fides quoque habenda.

XLVI.

Nec obſtat hic delationis ſeroſi humoris ad veſicam impoſſibilitas, quam fieri debere omninò neceſſe eſſet, ſi, ut nonnulli exiſtimant, in ſinubus, vaſis & colatoriis Renum calculi generarentur, propterea, quòd ductibus illis obſtructis, nulla urinæ è Renibus ampliùs pateret tranſitus. Iſti enim meatus aut non prorſus obturantur, ſed aliquod adhùc ſpatiolum relinquitur inane, ut tenuè quod eſt permeare poſſit. Huc accedit quòd non ſemper omnia in Renibus & vaſa in cavitates ſimul obſtruantur, ſed quædam maneant apertæ, per quas ſerum per ureteres deſcendere queat ad veſicam. Adde quod nec Calculus ſemper tantæ ſit Magnitudinis, neque etiam perpetuò in omnibus ſubjectis tanta calculorum copia coacervetur, ut totam Renum occupet ſubſtantiam, imò nec ambo Renes ſemper ſimul laborent. Sufficit per illum Renem transire urinam, qui liber eſt & expeditus, & cujus cavitates vel à calculo vel ab arenulis non ſint ita infarctæ, ut delationi ſeroſi humoris ad veſicam viam valeant præcludere.

XLVII.

Quod ſi rogetur, quomodo calculi illi cum urinâ exturbentur, qui in carne Renum Parenchymaticâ, quæ ſolida eſt duriuſcula atque compacta, ita, ut nihil neque ſabuli neque calculorum per illam transire poſſit

 viden-

videntur eſſe geniti? Reſpondetur mirabili id quodam Naturæ fieri artificio. Licet enim in Renum Parenchymate non conſpiciantur ductus manifeſti, adſunt tamen in ea ipſi Naturæ cogniti, nobis planè imperſcrutabiles, & totum noſtrum corpus ita comparatum eſt, ut in eo, quemadmodum Divinus Senex *Hippocrat. in libell.* περὶ τροφῆς memoriæ prodidit ſint *σύμπνοια μία, σύῤῥοια μία, καὶ συμπάθεια πάντα*. Conſpiratio ſit una, cõfluxio una, & conſentientia omnia. Quare per cœcos anguſtosque Renum meatus calculos adjuvante facultatis expultricis robore exturbari credendum, tantò quidem expeditius, quantò calculi minores extiterint, minuſque ſolidi, ſed potius friabiles, præſertim in illis quibus meatus Renum ſunt laxiores patentioresque, tantò verò difficilius, quo majores fuerint, duriores, nec niſi vi, acerbiſſimoque cum cruciatu, ventriculi ſubverſione, mictionibus cruentis, purulentis aliisque ſymptomatibus exitum paraverint.

XLVIII.

Sed de *Subjecto* calculi ſatis. Nunc ad cauſas quæ duplices exiſtunt, *Materialis* quippe & *Efficiens*.

XLIX.

Materia Lapidum in Renibus generandorum quænam ſit, & priſcis ſæculis diſputatum fuit acriter, & etiamnum in Medicorum Scholis diſceptari ſolet acerrimè.

L.

Galenus lib. de aff. Ren. dignot. & medicat. cap. 2. Hippocr. l. 4. de morb. & Eorum imitatione complures alij de Calculi materia differentes, inquiunt eam eſſe materiam quandam craſſam, lentam, viſcidam & glutinoſam, talemque

lemque

ſemque vel immediatè ex ſimili ſubſtantiâ alimento nimirum procreatam, vel mediatam & remotam è qua interventu arenularum à glutine illo viſcoſo compactarum unum ejuſmodi corpus lapideum coagmentetur.

LI.

Subdit tamen idem *Galenus loco citato* poſſe & ſanguinem craſſiorem & vel ad humorem pituitoſum, bilioſum aut melancholicum mutatum calculi exiſtere materiam, quando videlicet per venas & arterias ad Renum cavitatem aut ſubſtantiam delatus, in ea adſtringitur, detentusque præter naturam incaleſcit, qui poſtea denſatur, agglutinatur, aſſatur, aſſatusque in lapidem convertitur.

LII.

Ab hac autem Veterum ſententiâ diverſam planè fovet opinionem *Platerus tract.* 2. *ſuæ Praxεως cap.* 12. Hic quippe materiam craſſam glutinoſamque prorſus rejicit, propterea, quòd ejuſmodi phlegma in mucum potius degeneret, quam in lapidem ſolidiorem; & ijs in locis calculi generarentur in quibus pituitæ abundat copia; ſed materiam ſtatuit terrenam quandam ſubſtantiam, in ſero latitantem quam recentiores aliqui tartaream nominare conſueverunt.

LIII.

Hoc verò ſuum placitum tùm exemplo urinæ confirmat, ex quâ ſabuloſam quandam elici ſubſtantiam poſſe dicit, tùm exemplo rerum externarum, maximè verò vini. Quemadmodum enim tartarea ejus ſubſtantia, à priori portione ſequeſtrata in principio mollis, temporis autem progreſſu in lapideum converſa corpus doliorum parietibus agglutinatur, Tartarique nomine inſi-

inſignitur. Ita ſero & urinæ inſitam eſſe Tartaream ſubſtantiam perhibet, quæ craſſa ſit atque terrena quæque in Renum anguſtiis detenta lapideſcat, & novo ſemper affluente ſero, novumque ſecum adducente Tartaro, capiat incrementum.

LIV.

Inter tot autem diſſentientium Authorum opiniones quid decernendum ſit, videtur ſanè, neque Veterum prorſus repudiandum eſſe hac in re dogma, neque recentiorum ſimpliciter amplectendam ſententiam, ſed mediâ incedendum viâ. Una namque eademque calculorum eſſe materia non poteſt, id quod tùm ex colore, tùm conſiſtentiâ quæ non eadem ſemper exiſtit tùm ex locorum in quibus generantur, diverſitate ſatis ſuperque liquet. Poteſt quidem una in genere, craſſa nimirum & terrena ſubſtantia; varia verò in ſpecie, ſanguinea ſcilicet, melancholica, bilioſa, phlegmatica & tartarea, ſed tantùm ſecundum craſſiores, terrenasque humorum iſtorum portiones, quemadmodum id ex Calculorum, tùm conſiſtentiâ, tùm accidentibus alijs probari poteſt facilè.

LV.

Quod verò Veterum ſententia, qui craſſam viſcoſam glutinoſamque materiam illam eſſe dixerunt, ex qua calculi generentur, rejicienda omninò non ſit, exinde planum fieri poteſt: 1. quoniam ſenes, utpote in quibus ob temperamenti frigiditatem humor pituitoſus exuperat, renali calculo maximè infeſtentur. 2. quod omnia illa, quæ crudos, craſſos, viſcoſos glutinoſosque humores procreant, ſive ſint alimenta, ſive potulenta, uberrimam calculis proſeminandis ſegetem ſubminiſtrent. Quod etiam Neotericorum opinioni, ſit

ſub-

ſubſcribendum, qui Tartaream iſtam ſubſtantiam ſero & urinæ inſitam, omnium in univerſum calculorum ſtatuerunt eſſe materiam, eſt, quod negandum. Falſitatem enim hujus aſſertionis ob oculos ponit & ſubſtantiâ calculorum, quæ nonnunquam viſcida eſt glutinoſa, adeò ut etiam in aquâ diſſoluti, viſcoſitatem ſuam evidentiſſimè prodant; & color eorundem, qui varius & multiplex: argumento ſanè, eos ab unico humore non poſſe proficiſci: denique locorum in quibus generantur diverſitas, cùm compertum ſit & in alijs corporis partibus, *Cerebro* nimirum, *Pulmonibus*, *Iecore*, *Veſicula fellea*, *Liene*, *Inteſtinis*, *&c.* calculos ſimilis conſiſtentiæ & ſoliditatis fuiſſe genitos. Num autem ex Tartaro ſerum comitante? Minimè gentium; ſed uti non omnes, ut oſtenſum, ejuſdem ſunt ſubſtantiæ, nec omnes iiſdem præditi qualitatibus; ita quoq; nec omnium in univerſum Tartarea eſſe poteſt materia.

LVI.

Sed miſſa Cauſa MATERIALI, rectà nunc progredior ad cauſam EFFICIENTEM, quæ vel Externa, vel Internâ.

LVII.

Externa rurſus ſubdividitur. Eſt enim vel *diſponens*, efficiensque ut calculi in Renibus faciliùs concreſcant: Vel *eſt materiam Calculo ſubminiſtrans.*

LVIII.

Jlla ex albo eſt eorum, quæ Renes potenter ſiceant & inflammant, cujus generis ſunt cibi ſalſi, aromatizati, vina generoſa & meraca, exercitia corporis vehementiora, quibus dorſum movetur crebrius, equitatio durior,

rior,

rior, decubitus in dorſum aſſiduus, medicamenta nimis calefacientia, operimenta lumborum ex pellibus animalium confecta.

LXIX.

Hæc verò vitium eſt *alimentorum*, peccantium vel in ſubſtantia, quantitate, qualitate, tempore & ordine: vel *potuum*, maximè verò aquarum paluſtrium, ſtagnantium| & reſidum, quæ multùm limi & cœni in ſe continent, velut *Hippocr. lib. de intern. affect. lib. item de natur. human. & lib. 4. de morbis* præclarè hac de diſſeruit.

LX.

Internâ vero quænam ſit, res eſt plena diſſenſionis, & omninò controverſa. *Galenus loc. ſuprà citato* pro cauſa agnoſcit calorem, eumque vel remiſſiorem vel intenſiorem. Ad Indurandum enim materiam craſſam ſufficere ait calorem moderatum, ad tenuem verò firmandam, fortiori opus eſſe calore dicit, quò in terrenum poſſit dureſcere corpus. Hunc quippe in cauſa eſſe, ut ſubtiliores materiei portiones exhalent, relictis craſſioribus ex quibus Lapis formetur.

LXI.

Sententiam hanc *Galeni* amplexantur tùm veteres ferè omnes, niſi quòd calori *Avicenna* addiderit debilitatem facultatis Renum expultricis, tùm Medici ſuperioris ſæculi, exceptis *Fernelio* & *Platero*.

LXII.

Jlle namque ut *patet l. 6. pathol. cap.* 12. calorem non prorſus rejicit, ſed crebriorem atque præcipuam calculi cauſam exiſtimat eſſe inſitam quandam arenoſam, calculoſamque Renum diſpoſitionem, quam, qui à Parenti-

rentibus contraxit, vix ullâ ratione Calculi tormenta poſſe effugere affirmat. Hocque vitii genus omnium maximè eſſe hæreditarium arbitratur, adeò ut non paucis unà cum Renibus ipſe quoque Calculus procreetur.

LXIII.

Hic verò à *Fernelio* nonnihil diſſentit. Concedit equidem arenoſam & calculoſam Renum conſtitutionem, ſed quòd hæc illa ſit, à quâ proximè Calculi generentur, eſt, quod ipſe negat. Quapropter alias comminiſcitur cauſas: unam primariam, ſalſum videlicet acremque ſuccum in ſero latitantem, quem alij petrificum, lapidificum atque coagulantem vocant: alteram verò ſecundariam & adjuvantem, nativam nempe Renum anguſtiam atque ſiccitatem, ex quibus illa efficiat, ut materia Calculi diutiùs queat adhærere: hæc verò in cauſa ſit, ut promptius ſicceſcat, duritiemque lapideam acquirat.

LXIV.

Inter tot diſcrepantium Authorum hac de re ſententias, quid decernendum, arduum ſanè videtur atque difficile. Exiſtimo autem neque *Veterum* de Calculo efficientem cauſam, nimirum calorem, prorſus rejiciendum, neque etiam *Plateri* & aliorum, qui, ut paulò ante oſtenſum, ſucco petrifico atque coagulanti omnem calculorum generationem tribuendam eſſe cenſent, ſubſcribendum, quin potiùs *Fernelij* opinionem ad veritatem, de qua theſi 62. dictum, quam proximè accedere arbitror.

LXV.

Si rogetur, quanam in re calculoſa & arenoſa illa Renum conſtitutio conſiſtat? Reſpondeo eam hærere

in tribus potiſſimùm, Intemperie, nimirùm eorum calore, qui modò remiſſior, modò intenſior; illorum nativa anguſtia: denique facultatis expultricis imbecillitate, ex quibus calor agendo ſive in materiam phlegmaticam, craſſam & mucoſam, ſive etiam Tartaream, illam diſſipatis tenuioribus ejus portionibus, eouſque indurat & exſiccat, ut lapides inde queant effingi: anguſtia Renum nativa in cauſa eſt ut materia propter ſui craſſitiem & lentorem diutiùs quam par ſit, ſubſiſtat in iis; facultatis verò expultricis infirmitas efficit, ut ſimiliter materia moretur in renibus, quæ alioqui, utpote iis moleſta, per ureteres ad veſicam debeat propelli.

LXVI.

Etenim ſi calor planè nihil haberet virium, quemadmodum recentiores nonnulli ſtatuunt, ad calculorum procreationem, ſed vis omnis tribuenda ſucco illo lapidifico, quæ quæſo cauſa eſſet indurationis laterculorum coctilium? quis modus generationis lapillorum eorum, qui in *cerebro*, *pulmonibus*, *tonſillis*, *ventriculo*, *inteſtinis*, *veſiculâ felleâ* fuerunt reperti.

LXVII.

Si quoque ſuccus ille lapidificus, aut ſpiritus quidam coagulativus, ſola omnium calculorum generandorum cauſa eſſet efficiens, iſque aut acer, aut ſalſus aciduſve, quo pacto illi Calculi generationis ſuæ capient primordia, quæ ex ſanguine, bile, pituitâ, aut melancholia procreantur? quibus tamen humoribus ejuſmodi ſpiritum eſſe denegatum conſtans Authorum eſt ſententia.

LXVIII.

LXVIII.

Sed pergo ad *ſigna*, quæ vel ſunt *diagnoſtica* vel *prognoſtica*.

LXIX.

Jlla rurſus vel ſpeciem affectûs declarant; vel oſtendunt, qua ratione Renum calculus ab alijs quibuſdam cruciatibus, maximè verò colico dolore diſtinguatur.

LXX.

Quæ ſpeciem affectûs declarant indicia, vel ſunt læſæ functiones; vel mutatæ corporis qualitates: vel excreta atque retenta.

LXXI.

Ex genere *læſarum functionum* calculum demonſtrant dolor circa lumbos, qui nunc in dextrâ, nunc in ſiniſtrâ Renum regione, prout vel dexter vel ſiniſter Ren malè eſt affectus, fatigat.

LXXII.

Deinde ſtupor cruris è directo affecto Reni ſubjecti, Cujus cauſa ut plurimum eſt compreſſio muſculorum lumbalium quibus renes malè diſpoſiti, calculoq; ſcatentes incumbunt, horum capita premunt.

LXXIII.

Tertiò moleſta atque doloroſa dorſi incurvatio, qui dolor ſentitur potiſſimum circa lumbos, ubi renes, qui ante dolore torquentur, ſuum habent domicilium.

LXXIV.

Hûc accedit totius corporis pigritia & ignavia; cujus cauſæ partim ſunt crura quæ ſtupent & dolent: partim vigiliæ, inediæ, dolores, atque creberrimæ vomi-

tiones: quæ omnia ita vires frangunt atque enervant, ut corpus liberè moveri nequeat.

LXXV.

Ex genere mutarum corporis qualitatum, calculum indigitant flatus, tormina & diſtentiones, ad jecur uſque & ſtomachum pertingentes, atque circa haſce partes βορβορύγμȣς hoc eſt ventris obmurmurationes & rugitus pariunt.

LXXVI.

Denique ex albo retentorum & excretorum ſunt alvi conſtipatio, urinæ quæ nequaquam ſanorum ſimiles, imò ingens illa ventriculi ἀνατροπὴ, & ſubverſio, quæ tanta nonnunquam eſt in quibuſdam, ut non modò illicò rejiciant, quidquid ciborum & potuum aſſumpſerunt, ſed etiam, licet nihil ventriculus in ſe contineat, ad vomitum tamen, & hunc præcedentem nauſeam, proritetur.

LXXVII.

Fit autem alvi conſpiratio varias ob cauſas, vigilias videlicet, dolores, inedias, quæ omnia & ſiccant & vires debilitant, & excrementa pauca progenerant.

LXXVIII.

Urina à naturali ſtatu deſciſcit ratione coloris, conſiſtentiæ, quantitatis, & contentorum. *Ratione coloris*, quoniam nunc alba eſt, nunc cruore nonnihil perfuſa. *Ratione conſiſtentiæ*, quoniàm ut plurimùm in principio tenuis eſt & pellucida inſtar aquæ, in progreſſu verò, quando calculus è ſuâ ſede movetur, craſſa atque turbida. *Ratione quantitatis*, quoniam aut prorſus nulla apparet, quod fit, ſi ambo renes obſtructi ſint à calculo, vel pauca, vel copioſa. *Ratione Contento-*

rum

rum, urina ſabuloſa eſt, ſi calculus ſit reſolutus, quod fit, ſi friabilis exiſtat.

LXXIX.

Ventriculi ἀνατροπὴ & ſubverſio oritur ab illâ κοινωνίᾳ & communione nervorum & membranarum cum ventriculo. Stat enim Anatomicorum quorundam ſententia, ferri à nervis ſtomachicis propagines quaſdam ad renes, maximè exteriorem illorum membranam: ideóq; cum ventriculo mirabilẽ eos habere ſympathiam. Ventriculi ergò nervis atque membranis in paroxyſmo nephritico vellicatis, fit, ut & ipſe ad expulſionem irritetur. Id quod vomitu præſtare conſuevit.

LXXX.

Quæ verò *diſtinctiva* ſigna dicuntur, illa ſunt quæ docent, quâ ratione calculoſa paſſio cum colicâ tùm conveniat, tùm ab eâdem diſcrepet.

LXXXI.

Conveniunt autem inter ſeſe hi duo affectus ratione adjunctorum, quòd utrumq; affectum comitetur nauſea, vomitus, dolor, & alvi conſtipatio.

LXXXII.

Diſcrepant verò à ſe invicem *primò* ratione *ſubjecti*, quòd in Calculo Renes, in colicâ Inteſtinum colum dolore torqueatur. *Deinde* quòd nephriticus dolor fixus ſit & in eodem loco ſtabilis, colicus verò ſit vagabundus, ſequens ductum inteſtini coli. *Tertiò* quòd major ſit conſtipatio alvi in colicâ, quam in calculo, neque etiam tantæ vomitiones in colicâ, quàm in calculo Renum appareant. Accedit denique, quod longè facilius colici dolores clyſteribus laxantibus & humectantibus miteſcant, quàm nephritici. Accidit enim

inter-

interdum,ut frigida illa pituita,tanquam colici doloris cauſa exturbatâ,& ipſe dolor ſtatim deſinat: Nephriticus verò dolor tùm demum ceſſat, quando calculi in Renibus coërciti fuerint ejecti.

LXXXIII.

Prognoſtica quod *attinet*,grave malum eſt nephritis, & acutum adeò nonnunquam,ut non modò inferre ſoleat vigilias, inedias, dolores acerbos, vomitiones, virium exhauſtum, ſed etiam interdum inflammationem ob affluxum ſanguinis,& hanc excipientem febrim ſuis ſtipatam ſymptomatibus, quæ ſæpenumero mortis ſolent eſſe cauſæ, maximè verò,ſi dolores nullis cedant remedijs, extrema corporis frigeant, ſudores emanent frigidi cum virium languore, pulſationúmque ſummâ debilitate.

LXXXIV.

Calculus quoque quò major,aſperior & acutior eò peior. Leviora verò excitat ſymptomata ſi contrario ſeſe modo habuerit.

LXXXV.

Bonum cenſetur indicium,ſi atteſtante *Hippocrate ſ.6. aphor.* 11. Hæmorrhoides,uti melancholicis,ita & nephriticis ſuperveniant, propterea, quòd per hanc vacuationis ſpeciem illud exturbetur, quod calculi nonnunquam videtur eſſe cauſa.

LXXXVI.

Bonum quoque eſt, ſi urinæ, quæ in principio mingebantur tenues & albæ, mox craſſæ appareant, inque matulæ fundo arenoſa ſubſideant. Indicant enim calculum ſolvi.

LXXXVII.

Quin etiam pueri ex *Hippocr.* ſententiâ *aphor.* 26.*ſ.* 3.

Veſi-

veſicali calculo, ſenes verò juxta *Aphor. ult. ſect. ejuſdem* renali magis infeſtantur, idque tùm ratione cruditatum, quas ob ſellulariam otioſamque vitam plurimas colligunt: tùm etiam ratione infirmitatis facultatis expultricis, ob quam materia calculi in Renibus diutiùs moratur.

LXXXVIII.

Renum quoq; & veſicæ vitia, ſub quibus & calculi comprehenduntur, in ſenibus difficulter curari, idem docet *Hippocr. aphor. 6. ſect. 6.* Cauſæ videntur hujus rei eſſe geminæ. Una jugis & aſſidua harum partium functio, quietem interpellans, quæ ad ſanationem eſt maximè neceſſaria. Altera indeſinens urinæ, quæ & propter ſal, quod in ſe continet, & bilem quæ illi admixta, per partes haſce tranſitus, unde irritatur & facultas expultrix, & exaſperantur inflammatio, ſi quæ adeſt, & ulcus, & quævis aliæ prædictarum partium ægritudines.

LXXXIX.

Supereſt ultimum diſſertationis caput, ipſa nimirum CVRATIO, quæ duabus potiſſimùm rebus abſolvitur: PRAESERVATIONE nimirum futuri, & CVRATIONE præſentis Calculi.

LC.

Præſervabitur autem vel declinando cauſas calculum procreantes: vel, ſi jam ſint genitæ, eas eliminando, quod fieri poterit *Diætâ, Pharmaciâ, & Chirurgiâ.*

LCI.

Plurimùm verò momenti ad præſervandos imminentes morbos, cùm habeat bona victus ratio: ideoq; ei inprimis ſtudendum; dandaque opera, ut alimenta

ſint εὔχυμα καὶ εὔπεπτα: boni ſucci & facilis digeſtionis, neque in ijs aſſumendis aliquis committatur error ſive in *quantitate*; ſive in *tempore*; ſive denique in *ordine*. Perniicioſa namque, inquit *Fernelius*, admodùm ſentina eſt abdomen inſaturabile, omnium tùm animi, tùm corporis vitiorum fons & ſcaturigo.

LCII.

Somnus ſit modicus, ſeptem aut octo horas non excedens: ſitque nocturno, non diurno tempore captus, niſi dormiendi urſerit neceſſitas, tunc enim aliquot horis ſedente tamen corpore potiùs, quàm decumbente meridiari licebit.

LCIII.

Exercitia corporis ſint moderata, quotidiana & juſto tempore, nimirùm ante cibum inſtituta. Vitetur ex adverſò otium, pigrities & ignavia. Ut enim illa calorem ob mutuum partium attritum exſuſcitant, appetitum excitant, alimenti diſtributionem promovent, & ſuperfluitates per corporis poros educunt, uno verbo corpus firmant; ita hæc calorem reddit inertem, cruditates multas parit, totumque corpus hebetat. Veriſſimum namque eſt illud *Galen. 2. de ſanit. tuenda*, quòd tutela ſanitatis à labore ſit auſpicanda, & *Hippocr. lib. 1. de Diat.* quòd homo, qui bibit & comedit, ſanus eſſe nequeat, niſi etiam laboret.

LCIV.

Alvus ſit quotidie aperta. Si talis nequeat eſſe ſpontè, curetur, ut talis fiat arte: quod perficitur tùm alimentis emollientibus & humectantibus, tùm laxantibus medicinis.

LCV.

Hæmorrhoides quoque conſuetæ, vel menſes ſi

ſint

ſint ſuppreſſi, moveantur. Plurimæ etenim ſuperfluitates unà cum iſtis evacuationibus effluere ſolent, habentque vim & materiam ad Renes lapſuram revellendi, & eandem vacuandi. Unde *Hippocr. aphor.* 11. *ſ.* 6. hæmorrhoides nephriticis ſupervenientes ſalutare dixit eſſe remedium.

LCVI.

Quod ſi bonâ victus ratione obſervatâ præſervationis negotium nihil adhùc effecerit, ad præſidia ex Pharmaceutico atque Chirurgico fonte petita confugiendum, operaque danda ut quidquid materiei in corpore calculorum generationi accommodatæ genitum, expellatur.

LCVII.

Eum in finem præparatis primis tùm vijs, tùm humoribus, ſuâ quiſque ſerie educendus. *Vomitus*, ſi nullum adfuerit prohibens, imperandus. *Sanguis* ſi genuinum venæſectionis apparuerit indicans, detrahendus. *Diuretica* quoque & *Lithontriptica* imperanda, in quorum cenſu efficaces perhibentur Acidulæ, quoniam attenuant, incidunt, abſtergunt, penetrant, ſimulque Jecoris & Renum intemperiem calidiorem mitigant atque contemperant.

LCVIII.

Materias omnium iſtorum præſidiorum commemorare minimè libet, quoniam tales ubique occurrunt: eas qui deſiderat, conſulat Practicos, qui de Calculi præſervatione ſcripſerunt fuſiùs.

LCIX.

Quantùm ad curationem Calculi, alia eſt instituenda in paroxyſmo nephritico: alia extrà paroxyſmum.

C.

In Paroxyſmo eò ſpectandum, ut dolor, qui nonnunquam acerbiſſimus, ſedetur.

CI.

Sedabitur autem tùm anodynis propriè dictis, videlicet paregoricis: tùm impropriè talibus, ut narcoticis & ſenſum ſtupefacientibus.

CII.

Jlla ratione modi applicandi vel interna ſunt: vel externa.

CIII.

Interna rurſus vel aſſumuntur ore: vel in longanonem injiciuntur.

CIV.

Ore ſumuntur Ol. Amygdalarum dulcium recentiſſimè expreſſum. Lac vaccinum. Butyrum recens, ſalisque omnis expers.

CV.

In *Longanonem* injiciuntur enemata emollientia & laxantia, parata ex *Fol.* Malv. Alth. Parietar. *Flor.* Chamæm. Melilot. *Seminib.* Malv. Lin. Fœnogr. *Rad.* Alth. Lilior. albor. Hord. Integr. Uvis paſſis ab arillis repurgatis, Ficub. omnibus vel in Lactis vel in Aqv. comm. ſ. q. dedoctis, atque colaturæ additis Caſs. recens extracta pro Clyſterib. *El.* lenit. de Mann. Diacathol. Bened. Laxativ. Melle Viol. Roſat. colat. *Vnguent.* Clyſmat. *Ol.* lilior. albor. Chamæmel. Viol. &c. Sit verò quantitas ejuſmodi clyſterum moderata, ut diutiùs retineri queant, neque inteſtina ob nimiam copiam diſtendere, renes comprimere, adeóque dolores augere.

CVI.

CVI.

Quæ verò extrinſecus adhibentur anodyna, variis modis ſolent applicari, nimirum in forma Oleorum, Unguentorum, Emplaſtrorum, Cataplaſmatum, Fomentorum humidorum, denique inſeſſionum ſive encathiſmatum.

CVII.

Ex *Ol.* commendantur Ol. amygdal. dulc. Lin. Chamæmel. Anethin. Seſamin. Keirin. de Melilot.

CVIII.

Ex *Vnguentis* inſigni vi pollent Unguent. Anodyn. Nephritic. Dialtheæ: quibus annumerari poteſt Unguent. de gãmaris fluviatilibus cum lacte, medulla panis ſimilaginei, Ol. ſcorp. butyr. recenti. & aliquot ovorum albuminibus paratum, ſummisque laudibus à maximo ſuperioris ſæculi Medico, *Iohanne Cratone* decantatum.

CIX.

Encathiſmata ſive *inſeſſus* conficiuntur communiter ex Decocto Flor. Chamæmel. Melilot. vel Raparum dulcium.

CX.

Fomenta parantur ex Decocto ſimplicium *theſi* 104. commemoratorum, atque poſteà, vel cum ſacculis, aut ſpongia admoventur.

CXI.

Si verò jam enumerata anodyna nihil profecerint, ad *narcotica* & *hypnotica* transeundum, ex quibus celebrantur laudanum opiatum *Paracelſi*: Requies *Nicolai*: Philoniumque utrumque tùm Perſicum, tùm Romanum.

CXII.

Sopito mitigatoque dolore, in id incumbendum,

ut calculi & arenulæ exturbentur. Quâ de cauſâ diureticis & Lithontrypticis utendum, quæ tamen & in ipſo paroxyſmo locum habere poſſunt.

CXII.

Talia autem pellunt calculos, eosque comminuunt vel manifeſtâ, vel occultâ qualitate.

CXIII.

Manifeſtâ qualitate operantur ex ſimplicibus, & primò *Radicibus*, Radic. omnes aperientes tùm majores, tùm minores, Radic. item Pimpinell. Saxifrag. Filipendul. Helenii. Liguſtic. Rub. tinctor. Raphan. utriuſque, Aſclepiad. Meu. Peucedan.

Ex *Foliis & herbis*, Parietar. Linar. Herniar. Heder. terreſtris, Adianth. Beton. Chærefol. Naſturtium hortenſe & aquaticum.

Ex *Floribus*, Flor. Fabar. Geniſt. Acac. Conſol. regalis.

Ex *Seminibus*, Sem. Aniſ. Petroſel. utriuſq;. Fœnicul. Urtic. Dauci, Carui, Lappæ. majoris. Lithoſperm. Seſel. Maſſiliens. Melon. Cucum. Geniſt. Cicer. rubr. & nigr.

Ex *Fructibus*, Fruct. Alkekeng. Spin. Chriſti, Bacc. Laur. Juniper. Heder. arbor. Aſparag. Pruneol. ſylveſtr. oſs. Meſpilor. Nucl. Perſic. & Malorum Armeniacorum, Ficus, Nucl. Pin. Avellan.

Ex *Lachrymis exſudantibus*, Gummi Prunor. & Ceraſ.

Ex *Reſinis* Therebinthina, Reſina Laricea.

Ex *Lignis* Nephriticum, Juniperinum.

CXIV.

Ex officinalibus verò, quæ arte facta ſunt, atque etiam compoſitis cõmendantur ex *Aquis*, Aq. Petroſel. Aſparag. Chærefol. Linar. Onon. Alkekengi, Linar. Herniar. Flor. Fabar. Pimpinell. Raphan. Fragor. Equiſet. Geniſt. Bacc. Juniper. Parietar. Naſturt. utriuſq;, Saxifrag. Nephritica.

Ex

Ex *Syrupis*, Syr. è duab. & quinque Radic. aperientib. de Raphano *Fernelij*, Nephrocathartic. *Iouberti*, Capillor Vener. è ſucco Limon. Acetoſ. Citr. Heder. terreſtr. oxymel Diureticum &c.

Ex *Succis*, Succus Limonum acidus, Citriorumque expreſſus.

Ex *Spiritibus*, Spir. Bacc. Juniper. Ceraſor. Fragor. Aniſ. Fœnicul. Therebinth. Salis & Vitrioli.

Ex *Pulveribus*, Pulv. ad Calcul. Spec. Elect. Juſtin. Lithontrypt. El. Ducis. Cremor Tartari.

Ex *Cineribus*, Cinis Ligni Juniperin. Stipit. Fabar. Geniſt. Leporis combuſti.

CXVI.

Occultâ proprietate calculum pellunt arenulasque exturbant. Ex *Animalibus*, Pulv. Maxil. Lucij piſcis, ocul. Cancr. Aſtragal. Leporis, Sanguin. Hircin. Paſſer. Troglodytis, quibus annumerari queunt Cineres Lumbricorum, Millepedum, Scarabæor. Cantharid. Scorpion. Fimus columbin. Stercus muris &c.

Ex *Foſsilibus*, Lapis Spongiæ, Judaicus, Lyncis, Nephriticus.

Ex *Marinis* Succinum, Sal. corallor. & margaritarum.

CXVII.

In horum autem uſu, quæ extra paroxyſmum calculi curam reſpiciunt, obſervandum cumprimis, ut nunquam adhibeantur, niſi corpus ante bene fuerit purgatum. *Deinde* ne nimis ſint calida, acria atque mordacia. *Tertiò*, ut vitetur quotidianus eorum uſus. *Denique* ne tempore paſtûs aſſmātur. Sic enim uſurpata vel virium ſuarum jacturam patientur, vel crudi aliquid cibi ad genus venoſum atque etiam Renes deducent.

PARER-

PARERGA.

I.

A Renibus Ureteres oriri concedimus.

II.

Bilis veſiculam felleam minimè nutrit.

III.

Morbi hæreditarii penitùs exturbari aut pelli non poſſunt.

IV.

Veſicalis calculus medicamentis planè diſſolvi & conteri nequit.

V.

Cacochymiam pejorem eſſe Plethora putamus.

VI.

Morbum morbo curare Medico licitum eſt.

FINIS.

SOLI DEO GLORIA.